

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۱۹/۰۴/۰۴

پوهنمل حاجي محمد نوزادي

سوله او زموږ سياسي آندونه

(تحليلي بحث)

دا مهال چې د يوې وړې کرکې له کنج نه د سولې د رڼا څرک را رسېږي ، په رسنيو کې په بيلابيلو کچو هر څوک د خپل آند سره سم قلم چلوي . څوک خليلزاد ته سپکې سپوري وايي او افغان دښمن يې بولي . څوک بيا په اشرف غني ملنډې وهی چې گویا د سولې په لاره خنډونه جوړوي او بيلابيل کسان د بيلابيلو زاويو نه د سولې روانې پروسې ته گوري . ځينو خو لا ټول نزاكتونه له پامه ايستلی ، سترگې يې پټې او د خولې نه يې لاس اخيستي وي . دا کسان د احساساتو توره بيباکه چلوي او د ميدان قهرمانې غواړي .

راشئ په دې باندې فکر وکړو چې سوله غواړو، که نه؟ داسې څوک به پيدا نشي چې « نه » ووايي . ښه نو ، اوس که د سولې اړتيا وینو، بيا پکار ده چې د سولې پر بيلابيلو اړخونو په عيني توگه و رغوږو . د سولې اصلي خواوي کومې دي؟ البته امريکا ، طالبان او افغان حکومت په لومړي سر کې راځي ، پاکستان په دوهم ، ايران او روسيه په دريم ، هند او چين په څلورم موقعيتونو کې ځای لري .

د امريکا اوسني حکومت تر ټولو پخوانيو حکمتونو دا گری د سولې ليوال ښکاري . طالبان هم که د هر علت له مخې وي ، دريځ يې تر بل هر وخت د سولې په گټه نرم کړی دی . افغان حکومت که دا کړی په مثبتو پريکړو کې لا تر اوسه پريکنده رول نلري ، مگر په منفي اړخ کې که خدای مکره و غواړي ، خنډونه جوړولای ، مگر په ظاهره خو ځان د سولې ټينگ پلوی بولي .

امريکا ددې د پاره چې د سولې دمخته بيولو پخاطر ملا وتړي ، مجبوره ده چې دا دنده خپل يوه ډير اعتمادي کس ته وسپاري چې پر مخ يې بوزي . دا گری يې ښاغلي خليلزاد دې کار ته گمارلي دي . څه فکر کوئ ، چې که يې دا کار يوه بل امريکايي ته سپارلی وای ، زموږ افغانانو د پاره به ښه وای او که همدغه خليلزاد د افغان سولې په گټه دی ؟ . خليلزاد که سل چنده نور هم امريکايي شي ، بيا يې هم په رگونو کې افغانی وینه بهيږي او تر بل هر امريکايي يې بايد پر افغانانو باندي زړه و سوزي . ددې خبرې مانا دا شوه چې د امريکا له پلوه تر خليلزاد موږ ته بهتر استازی نشته . را به شو افغان لوري ته . دلته د حکومت نه بهر افغان اولس لا تر دغه دمه عملی پريکنده رول نلري . مطرح کسان چې بايد د حکومت له دريځه دا کار مخته بوزي ، هغه اشرف غني ، ډاکتر عبدالله ، اتمر او کرزی دي . زه نه وایم چې تر دوی نور لایق او وطنپال کسان نسته . که وي هم ، هغه کسان اوس په خاموش اکثریت کې ورک دی او رول صفر ته تقرب کوی . بيا نو موږ اړ يو يوازی دغو څلورو کسانو ته د امید سترگې واړوو . د دوي له ډلې نه اشرف غني د يوې خوا قانوني واک پلاس کې لري او له بلې خوا د پاتو درو نورو کسانو په پرتله نه په لياقت کې تر هغوي کم ښکاري او نه هم په وطنپالنه کې . بيا نو دلته هم موږ مجبور او اړ يو چې و غني ته د امید سترگې کړي کړو . دا همداسې ده ، که يې د بد او بدتر تر منځ انتخاب بولئ او که يې دده قانوني حق .

ځيني بيا نارې وهی چې بايد د نژدې دوو تيرو لسيزو لاسته راوړني د سولې قرباني نه شي . ددغو لاسته راوړنو په سر کې د بشر د حقوقو په غيږه کې د ښځو حقوق ډير يادوي . زما په آند تر اوسه لا نارينه هم پدې حالت کې چې د جنگ اورونه بل دي ، اړين حقونه نلري او له بله پلوه د بشر د ټولو حقوقو په محراق کې د انسان د « ژوند حق » واقع دی . په جنگ کې همدا اوس زموږ ټول هيوادوال ددغه اساسي او بنسټيز حق څخه بې برخې دي . تلپاتې سوله له هرڅه نه وړاندي موږ ته دغه د ژوند حق خوندي کوي . د جنگ لعنتي منگولو انسانان (نر او ښځې) ددغه تر ټولو مهم حق څخه بې برخې کړيدي . بايد دا و منو چې ټول د بشر حقونه د ژوندي انسانانو د پاره ټاکل شويدي . مړه کسان يوازی د شپږ متره کفن او يوه قبر حق لري .

که سولې ته د ژوند په مانا وگورو ، بيا نو د ژوند د حق د تر لاسه کولو په موخه بايد ځيني شيان چې تر دغه حق په ټيټه درجه کې ځای لري ، قربان کړو . ځيني کسان چې وايي په هيڅ قيمت مؤقت حکومت غواړو ، هغوي بايد پدې پوه وي چې اصلي هدف ژوند او سوله ده . د حکومت ډول ددغه هدف د تر لاسه کولو د پاره يوازی يوه وسيله

د پاڼو شميره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پاڼوالي د ليکوال په غاړه ده ، هيله من يو خپله ليکنه له رايرلو مخکې په خبر و لولئ

ده . که چیري داسی حالت راسي چي تلپاتي سوله صرف د یوه مؤقت حکومت په شرط تر لاسته کیدونکي وی بیا نو باید پوه شو چي حکومت د ژونديو انسانانو د پاره دی او د ژوند پخاطر باید دا قرباني هم و منو . که څه هم دا خو کومه ستره قرباني هم نده . یو مؤقت حکومت به تر دغه کمزوري سهامي حکومت څه نیمگرتیا ولري ؟ دی خبري ته مو هم باید پام وي چي که اړتیا وويني ، فرمان والا دا قرباني را باندي په فرمان سره هم منلای شي . دا اصل به تل په پام کي و لرو چی د ازاد سیاست میز هغه وخت په سوک باندي ټکولای شو چي په اقتصادي لحاظ پر خپلو پښو ولاړ یو . احساسات باید د سیاست پر منطقو بر لاسی نکړو . پدې کار سره که یو قدم مخته اخلو ، دوه قدمه شاته خو . ددې د پاره چي د فرمان والاوو څخه ځان خلاص کړو ، باید په هر قیمت چي وي ، و یوی تلپاتي سولي ته لاره پرانیزو او غاړه ورته کښیږدو . داځکه چي دا فرعونان د جنگ په غیره او زموږ په اقتصادي کمزورتیا کي فرمان والا شوي دي او په سوله کي چي اقتصاد مو وده کولای شي ، بیا نو د هر پردی فرمان نه را باندي چلیږي د اوسني ورځي د حالاتو په پام کي نیولو سره دغه زما تحلیل دي چی د خپلو قلموالو دوستانو سره می د زړه د خوالو په ترڅ کي شریک کړ . نور تاسی پوه شی او قلم مو

د هغي ورځي د راتلو په هیله چي پر خپلو اقتصادي پښو ولاړ یو او ازاد سیاست کوو!